

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kibővített második tanács)
2006. november 14.*

A T-138/02. sz. ügyben,

a **Nanjing Metalink International Co. Ltd** (székhelye: Nanjing [Kína], képviseli: P. Waer ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselet: S. Marquardt, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch ügyvéd)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselet: T. Scharf és S. Meany, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: angol.

a Kínai Népköztársaságból származó ferromolibdén behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről szóló, 2002. január 28-i 215/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 35., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 40. kötet, 360. o.) 1. cikkének megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amennyiben ezzel a felperes termeléséből származó ferromolibdén behozatalára dömpingellenes vám kerül bevezetésre,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(kibővített második tanács),

tagjai: J. Pirrung, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová és S. Papasavvas bírák,
hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. november 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 2. cikke „A dömping meghatározása” címet viseli.

- 2 A dömping meghatározása céljából az alaprendelet 2. cikke az (1)–(6) bekezdésében előírja az alaprendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerinti, ún. „rendes érték” összegének meghatározási módszerére vonatkozó általános szabályokat.
- 3 Az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése különös szabályt ír elő a nem piacgazdaságú országokból származó behozatalra vonatkozó rendes érték meghatározási módszerére vonatkozóan. Az 1998. április 27-i 905/98/EK tanácsi rendelettel (HL L 128., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 111. o.) és a 2000. október 9-i 2238/2000/EK tanácsi rendelettel (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 116. o.) módosított rendelkezés a) pontja a jelen ügyben megtámadott rendelethez vezető eljárás megindításakor a következőképpen szól:

„A nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdaságú harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más elfogadható alapon megállapítható [...]”.

- 4 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) és c) pontjának rendelkezései kivételt tartalmaznak a (7) bekezdés a) pontjához képest. Az előbbieket a következőképpen rendelkeznek:

„b) [...] [A] Kínai Népköztársaságból [...] származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az [alaprendelet 2. cikke] (1)–(6) bekezdésének megfelelően határozzák meg, amennyiben a vizsgálat alá vont egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy

piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára [...]. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.

- c) A [(7) bekezdés] b) pontja szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis:
- a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,

 - [...].

A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést hoznak arról, hogy a gyártó megfelel-e a fent[i c) pontban] említett kritériumoknak, miután külön konzultációkat folytattak a tanácsadó bizottsággal, és miután a Közösség érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételéhez. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad.”

- 5 Másfelől az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének rendelkezése szerint:

„Az eljárás megkezdését követően a Bizottság [...] közösségi szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömping, mind a kár kérdésére, és a

kettőt egyszerre kell vizsgálni. A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.”

- 6 Végül az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése kimondja:

„Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnyi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha [...] a meglevő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására [...]”.

A jogvita előzményei

- 7 A felperes olyan kínai társaság, amely ferromolibdént termel, és azt – többek között – az Európai Közösségbe exportálja.

- 8 2000. november 9-én a Bizottság értesítést tett közzé a Kínából származó ferromolibdén behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 320., 3. o.).
- 9 Az ezen eljárás keretében megindult vizsgálat az 1999. október 1-jétől 2000. szeptember 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: a vizsgálati időszak) vonatkozott.
- 10 A Bizottság a vizsgálat megindításakor kérdőíveket küldött az érintett vállalkozásoknak az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában előírt piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozást megillető elbánásra vonatkozóan. A felperes kitöltötte a kérdőívet, és kérte, hogy részesülhessen az említett elbánásban. A Bizottság a 2001. március 31-i levelében hozzájárult e kérelemhez.
- 11 A Bizottság 2001. augusztus 3-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó ferromolibdén behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vámok kivetéséről szóló 1612/2001/EK rendeletet (HL L 214., 3. o.; a továbbiakban: az ideiglenes rendelet). E rendelet (24) preambulumbekzdése kimondja, hogy csak a felperes felelt meg a piacgazdasági elbánásra jogosító feltételeknek.
- 12 Az ideiglenes rendelet 1. cikke által bevezetett ideiglenes vám mértéke a felperesre vonatkozóan 3,6% volt. Három másik érintett vállalkozás esetében az ideiglenes vám mértéke 9,8, 12,7, illetve 17,2% volt. A többi érintett vállalkozás esetében pedig 26,3% volt.
- 13 A Bizottság javaslatára a Tanács 2002. január 28-án elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó ferromolibdén behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes

vámok kivetéséről szóló 215/2002/EK rendeletet (HL L 35., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 40. kötet, 360. o., a továbbiakban: a megtámadott rendelet). A megtámadott rendelet (11)–(17) preambulumbekzdése a következésképpen rendelkezik:

„(11) A vizsgálat megállapította, hogy a fémekért, ásványi anyagokért és vegyi anyagokért felelős Kínai Kereskedelmi Kamara (a továbbiakban: »CCCMC«) röviddel az ideiglenes rendelet közzététele után találkozót szervezett, amelyen a [...] kínai FeMo-termelőköl egy csoportot hoztak létre [...]. Az érintett termelőknek különleges kiviteli kontingenseket biztosítottak, amelyeket nyilvánvalóan a rájuk vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám mértékének a figyelembevételével határozták meg. [...] A piactgazdasági elbánásban részesült [vállalkozásnak], amelyre a legalacsonyabb vámot alkalmazták (3,6%) [azaz a felperesnek], a termelőkapacitását meghaladó kiviteli kontingenst biztosítottak [...]. Ezenkívül a csoport egyik kinyilvánított célja a dömpingellenes vámok elkerülése volt.

(12) Az összes érintett [fél] lehetőséget kap[ott] arra, hogy válaszoljanak ezekre a megállapításokra. Ezt követően a Kereskedelmi Kamara kivételével minden fél válaszolt. [...]

(13) A szóban forgó megállapodás [...] egyértelműen összeegyeztethetetlen azzal a kritériummal, amely szerint a termelő szabadon határozza meg az exportátart és a kivitelre szánt mennyiséget, és amely alapján [piactgazdasági] elbánásban részesül, illetve azt fenntartják vele szemben. Továbbá ezek a kiviteli korlátozások, amelyeket a Kereskedelmi Kamara védnöksége alatt több állami tulajdonú vállalkozással egyetértésben hagytak jóvá, kifejezetten az állami befolyásolásra utalnak, és fennáll a vámok kijátszásának veszélye. Továbbá ez a megállapodás egyértelmű és tudatos kísérlet arra, hogy egy [vállalkozás] kivitele olyan másik [vállalkozáson] keresztül történjen, amelyre alacsonyabb dömpingellenes vám vonatkozik, és ezáltal elkerüljék ezeket a váموkat. [...]

(15) [A felperes, aki] piactgazdasági elbánásban részesült, a kérdőívre adott válaszaiban azt állította, hogy többek között az árakkal, a termeléssel és az

értékesítéssel kapcsolatos döntéseit a keresletet és kínálatot tükröző piaci jelzések alapján, jelentős állami beavatkozás nélkül hozta meg. Továbbá hangsúlyozni kell, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésének megfelelően a piacgazdasági elbánásban részesülő termelőnek egyértelmű bizonyítékokkal kell szolgálnia arról, hogy piacgazdasági feltételek alapján működik. A jelenlegi esetben azonban a [felperes] az üzleti tevékenységét és az üzleti döntéseit nemcsak azokkal a [vállalkozásokkal] egyeztette, amelyek nem felelnek meg a piacgazdasági elbánás kritériumainak, hanem azokkal az állami tulajdonban lévő [vállalkozásokkal] is, amelyek nem működtek együtt az eljárás során. Ez egyértelműen ellentmond a [vállalkozás] korábbi nyilatkozatainak, és összeegyeztethetetlen a piacgazdasági elbánás megítélésének egyik legfontosabb kritériumával, azaz azzal, hogy többek között az árral, a termeléssel és az értékesítéssel kapcsolatos döntéseket a piaci jelzések alapján kell meghozni.

(16) Annak a megítélése során, hogy egy [vállalkozás] részesüljön-e piacgazdasági elbánásban, a Bizottság a következtetéseit többnyire a vizsgálati időszakban [...] megállapított helyzet alapján vonja le. Amennyiben ezen időszak alatt a [vállalkozás] megfelel az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kritériumoknak, akkor a Bizottság feltételezheti, hogy a [vállalkozás] a jövőben is az államtól függetlenül, és a piacgazdasági előírásoknak megfelelően tevékenykedik majd. A jelenlegi esetben azonban a [vizsgálati időszak] alatt láthatóan a piacgazdasági feltételeknek megfelelően működő [vállalkozás] megváltoztatta a magatartását, amióta egyéni dömpingkülönbözetet alkalmaznak rá. Következésképpen megállapítható, hogy ez a [vállalkozás] már nem az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott piacgazdasági elveknek megfelelően működik, hanem külső befolyásolás alatt áll, és részt vesz a kivitel ár- és mennyiségi korlátozásában. Az is egyértelmű, hogy a [vállalkozás] tevékenysége jelentős állami befolyás alatt áll. Bár általában nem kell figyelembe venni a vizsgálati időszakot követő időszakokkal kapcsolatos információkat, mégis indokolt figyelembe venni ezeket az új fejleményeket, amelyek egyértelműen érvénytelenítik a korábbi következtetéseket.

(17) Ezért ennek az új információnak az alapján arra a következtetésre jutottak, hogy az erre a [vállalkozásra] vonatkozó, a piacgazdasági elbánással kapcsolatos

megállapítást nem lehet fenntartani. Továbbá e [vállalkozás] esetében már nem indokolt az egyéni vám alkalmazása. A Nanjing Metalink vállalkozásnak korábban megítélt piacgazdasági elbánást ezért visszavonják, a továbbiakban pedig a Kínára vonatkozó országos különbözetet alkalmazzák rá.”

14 A megtámadott rendelet 1. és 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vámot vetnek ki a Kínai Népköztársaságból származó [...] ferromolibdén behozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben leírt termék vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke 22,5%.

[...]

2. cikk

Az ideiglenes bizottsági rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámokkal biztosított összegeket az (1) cikkben meghatározott vám, illetve az ideiglenes vám mértékének megfelelően – amennyiben ez utóbbi alacsonyabb – véglegesen beszedik. A végleges dömpingellenes vámot meghaladó összeget felszabadítják.”

Az eljárás

- 15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. április 26-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 16 2002. július 4-én a Tanács benyújtotta ellenkérelmét.
- 17 2002. augusztus 6-án a Bizottság kérte, hogy a Tanács támogatása érdekében beavatkozassék az eljárásba.
- 18 2002. szeptember 3-án a felperes benyújtotta a választ.
- 19 Az Elsőfokú Bíróság kibővített második tanácsának elnöke 2002. október 7-i végzésével megengedte a Bizottság beavatkozását. A Bizottság azonban lemondott a beavatkozási beadvány benyújtásáról.
- 20 2002. október 23-án a Tanács benyújtotta a viszonzválaszt.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság kérésére a Tanács 2003. november 27-i és december 19-i levelében benyújtotta az ellenkérelem mellékleteit. Ezt követően az Elsőfokú Bíróság kibővített második tanácsának elnöke határidőt tűzött ki, hogy a felperes kiegészíthesse a választ, amennyiben e mellékletek új elemeket tartalmaztak. A felperes azonban nem terjesztett elő észrevételeket.

- 22 A felek szóbeli előadásainak és az Elsőfokú Bíróság által feltett szóbeli és írásbeli kérdésekre adott válaszaiknak a meghallgatására a 2004. november 16-i tárgyaláson került sor.

A felek kérelmei

- 23 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott rendelet 1. cikkét, amennyiben az az ő termeléséből származó ferromolibdén behozatalára dömpingellenes vámot vezet be;
 - kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.
- 24 A Tanács – a Bizottság támogatásával – azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 25 Keresete alátámasztásaként a felperes két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap két részből áll, amelyek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának megsértésén,

illetve az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésén alapulnak. A felperes a második jogalapot arra alapítja, hogy a Tanács túllépte a hatáskörét.

A felek érvei

- 26 A felperes előzetesen hangsúlyozza, hogy vitatja a megtámadott rendeletben a piacgazdasági elbánással kapcsolatban előadott tényeket. Azon körülményt, hogy erre nem alapított jogalapot, nem lehet e tények elismeréseként értelmezni.
- 27 A Tanács – a Bizottság támogatásával – úgy válaszol, hogy a megtámadott rendeletben a piacgazdasági elbánással kapcsolatban előadott tényeket pontosnak kell feltételezni, amennyiben a felperes semmilyen jogi következményt nem fűz a vitatásukhoz.

Az első jogalapról

– Az első részről: az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának megsértése

- 28 A felperes azt állítja, hogy a Tanács azáltal, hogy visszavonta a vizsgálat során részére biztosított piacgazdasági elbánást, figyelmen kívül hagyta az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját, annyiban, amennyiben e rendelkezés utolsó mondata

kivétel nélkül előírja, hogy a piacgazdasági elbánásra vonatkozó döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad.

29 A felperes azt állítja, hogy az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése nyilvánvalóan megfelelő módot nyújt arra, hogy bármikor és az intézmények kezdeményezésére lefolytassák a korábbi intézkedések felülvizsgálatát, amely mód biztosította volna az alaprendelet eljárási szabályainak betartását.

30 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja e rész megalapozottságát.

– A második részről: az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértése

31 A felperes azt állítja, hogy a Tanács azáltal, hogy a piacgazdasági elbánás visszavonása érdekében és az ő termeléséből származó ferromolibdén behozatalára kivetendő határozottan magasabb dömpingellenes vám érdekében a vizsgálati időszakot követő tényekre támaszkodott, figyelmen kívül hagyta az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdését.

32 Ugyanis az Elsőfokú Bíróság a T-161/94. sz., Sinochem Heilongjiang kontra Tanács ügyben 1996. július 11-én hozott ítéletében [EBHT 1996., II-695. o.] és a T-188/99. sz., Euroalliales kontra Bizottság ügyben 2001. június 20-án hozott ítéletében [EBHT 2001., II-757. o.] megállapította, hogy az alaprendelet 6. cikkének

(1) bekezdésében szereplő „rendszerint” kifejezés által megengedett egyedüli kivételek csak azon feltételezett esetre vonatkoznak, amikor a dömpingellenes vám kivetéséről vagy fenntartásáról való lemondás érdekében figyelembe veszik a vizsgálati időszakot követő tényeket.

- 33 A felperes hozzáteszi, hogy ezen ítéletekből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság a legnagyobb jelentőséget annak tulajdonítja, hogy a dömpingellenes vám kivétele vagy fenntartása céljából a releváns tényeket vizsgálat útján állapítsák meg, amelyre azonban a jelen esetben nem került sor.
- 34 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja e rész megalapozottságát.

A második, a Tanács hatáskörének túllépésére alapított jogalapról

- 35 A felperes azt állítja, hogy a Tanács azáltal, hogy visszavonta a vizsgálat során részére biztosított piactudományi elbánást, túllépte hatáskörét, amennyiben az alaprendelet nem rendelkezik olyan eljárásról, amely lehetőséget nyújtana a vizsgálat során történő ilyen visszavonásra, és amennyiben az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja – épp ellenkezőleg – kifejezetten tiltja az ilyen visszavonást.
- 36 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a jelen jogalap megalapozottságát.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

Előzetes észrevételek

- 37 Meg kell állapítani, hogy az első jogalap első része arra utal, hogy a Tanács a felperesnek biztosított elbánás visszavonásával figyelmen kívül hagyta az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját, a második része pedig arra utal, hogy ezáltal a Tanács túllépte a hatáskörét.
- 38 Ha arra a következtetésre kellene jutni, hogy a Tanács a felperesnek biztosított elbánás visszavonásával figyelmen kívül hagyta az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját, akkor arra is kellene következtetni, hogy túllépte a hatáskörét. Fordított esetben: ha úgy kellene tekinteni, hogy a Tanács nem hagyta figyelmen kívül e rendelkezést, akkor ebből az következne, hogy a jelen esetben nem lépte túl a hatáskörét.
- 39 Következésképp mivel a második jogalap nem tesz hozzá semmit az első jogalap első részéhez, amint azt a Tanács észrevételezte, együtt kell vizsgálni őket.

Az első jogalap első része keretében emelt (vagyis az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított), illetve a második jogalap keretében emelt (vagyis a hatáskörtúllépésre alapított) kifogásról

- 40 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjából következik, hogy a rendes érték meghatározási módszere aszerint változik, hogy az érdekelt termelők igazolják-e, vagy nem, hogy eleget tesznek a

rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában kifejtett kritériumoknak, következésképp hogy velük kapcsolatban érvényesülnek-e a piacgazdasági feltételek. Ha ugyanis valamely termelő piacgazdasági feltételek alapján működik, a termékei rendes értékét az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésében említett, a piacgazdaságú országokra alkalmazandó szabályoknak megfelelően kell meghatározni. Ha viszont nem állapítható meg, hogy a termelő piacgazdasági feltételek alapján működik, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában leírtaknak megfelelően kell meghatározni.

- 41 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a valamely termék rendes értékének megállapítására vonatkozó, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontjában említett módszer kivételt jelent a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontjában e célból előírt külön módszer alól, mivel ez utóbbit főszabály szerint a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében kell alkalmazni (az Elsőfokú Bíróság T-35/01. sz., Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3663. o.] 50. pontja).
- 42 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének eredeti szövegét a 905/98 rendelet, majd a 2238/2000 rendelet módosította, mivel a Tanács úgy ítélte meg, hogy bizonyos országokban – köztük Kínában – végbemenő reformok alapvetően megváltoztatták ezen országok gazdaságát, és olyan vállalkozások alapításához vezettek, amelyek esetében érvényesülnek a piacgazdasági feltételek. Így a 905/98 rendelet ötödik preambulumbekzdése is hangsúlyozza az ezen országokkal szemben folytatott dömpingellenes gyakorlat felülvizsgálatának fontosságát, hozzátéve, hogy azokban az esetekben, ahol kimutatható, hogy az érintett termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos vizsgálat alá vont egy vagy több gyártó vonatkozásában a piaci feltételek érvényesülnek, a rendes értéket a piacgazdaságú országokra alkalmazandó szabályoknak megfelelően lehet meghatározni. Ugyanezen rendelet hatodik preambulumbekzdése szerint „a piaci feltételek érvényesülését meghatározó vizsgálat elvégzésére kerül sor a vizsgálat alá vont egy vagy több olyan gyártó által megfelelően indokolt kérelem alapján, [amelyek] élni kívánnak azzal a lehetőséggel,

hogy a piacgazdaságú országokra alkalmazandó szabályok alapján kerüljön sor a [szóban forgó termék] rendes érték[ének] meghatározására” (a Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 51. pontja).

- 43 Amint azt a Bizottság észrevételezi, az arra a kérdésre adott válasz, hogy a szóban forgó gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik-e – mivel a Bizottság választja meg a rendes érték meghatározására alkalmazott módszert – hatással van a dömpingkülönbözet számítására, következésképp a Tanács által kiszabott végeleges dömpingellenes vám összegére. Másfelől a piacgazdasági elbánásban részesítés következményekkel jár a vizsgálat lefolytatásának módját illetően is, mivel amikor a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdését alkalmazza, a szóban forgó exportőr által közölt információk alapján határozza meg a rendes értéket, és e célból ellenőrizheti a hitelességüket. Ez azonban nem így történik akkor, ha a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján határozza meg a rendes értéket.
- 44 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának utolsó albekezdése ezért előírja, hogy azon kérdést, hogy a szóban forgó gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik-e, a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül el kell dönteni, és a döntésnek az egész vizsgálat folyamán hatályban kell maradnia. E rendelkezés többek között azt kívánja biztosítani, hogy e kérdést ne a dömpingkülönbözet kiszámítására való hatása alapján döntsék el. Így az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának utolsó mondatával ellentétes az, hogy az intézmények újraértékeljék azon információkat, amelyekkel már a piacgazdasági elbánás előzetes megállapításakor rendelkeztek.
- 45 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának utolsó mondata így nem vezethet oda, hogy a rendes értéket a piacgazdaságú országokra alkalmazandó szabályok szerint határozzák meg, ha az érintett félről a vizsgálat során és – adott

esetben – az ideiglenes intézkedések bevezetését követően kiderül, hogy nem az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja szerinti piacgazdasági feltételek alapján működik.

- 46 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja ugyanis a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében külön módszert ír elő a rendes érték meghatározására, azon ténynél fogva, hogy azon információk, amelyeken az ugyanezen cikk (1)–(6) bekezdésében előírt rendes érték meghatározása alapul, nem tekinthetők a rendes érték kiszámításához megbízható elemeknek. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja ugyan egyes országokra kivételt ír elő a rendes értéknek a (7) bekezdés a) pontjában említett meghatározási módszere alól, e kivételt azonban szigorúan kell értelmezni (a Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 50. pontja), következésképp nem alkalmazható, ha a ténybeli helyzet módosulását követően vagy olyan új elemek kiderülésekor, amelyek ésszerűen nem lehettek ismertek a Bizottság előtt a piacgazdasági elbánásnak a dömpingellenes eljárás megkezdésétől számított három hónapon belül történő megállapításakor, a szóban forgó termelő nem teljesíti azon kritériumokat, amelyeknek egy piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozásnak eleget kell tennie.
- 47 Az előzőekre tekintettel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának utolsó mondatát úgy kell értelmezni, hogy az megtiltja, hogy az intézmények újraértékeljék azon információkat, amelyekkel a már a piacgazdasági elbánás előzetes megállapításakor rendelkeztek. E rendelkezéssel azonban nem ellentétes az, hogy a piacgazdasági elbánást ne tartsák fenn akkor, ha azon ténybeli helyzet módosulása, amelyen ez az elbánás alapult, már nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a szóban forgó termelő piacgazdasági feltételek alapján működik.
- 48 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet megállapította, hogy kevéssel az ideiglenes dömpingellenes vám kivetése után a felperes részt vett a

kínai ferromolibdén-termelőknek a fémekért, ásványi anyagokért és vegyi anyagokért felelős Kínai Kereskedelmi Kamara védnöksége alatt szervezett csoportjában, amelynek keretében az érintett termelőknek különleges kiviteli kontingenseket biztosítottak, amelyeket nyilvánvalóan a rájuk vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám mértékének a figyelembevételével határozták meg.

- 49 A megtámadott rendelet (15) preambulumbekzdésében a Tanács megállapította, hogy habár a felperes azt állította, „hogy az árakkal, a termeléssel és az értékesítéssel kapcsolatos döntéseit a [...] piaci jelzések alapján, jelentős állami beavatkozás nélkül hozta meg”, „az üzleti tevékenységét és az üzleti döntéseit nemcsak azokkal a [vállalkozásokkal] egyeztette, amelyek nem felelnek meg a piactgazdasági elbánás kritériumainak, hanem azokkal az állami tulajdonban lévő vállalkozásokkal is, amelyek nem működtek együtt az eljárás során”, „[t]ovábbá a vállalkozás nyilvánvalóan kész [volt] arra, hogy a csoport által meghatározott minimumáron olyan árukat exportáljon, amelyeket saját maga nem tud[ott] előállítani”. A Tanács ezért úgy vélte, hogy „[e]z egyértelműen ellentmond[ott] a [felperes] korábbi nyilatkozatainak, és összeegyeztethetetlen [volt] a piactgazdasági elbánás megítélésének egyik legfontosabb kritériumával, azaz azzal, hogy [az érintett vállalkozásoknak] többek között az árral, a termeléssel és az értékesítéssel kapcsolatos döntése[it] a piaci jelzések alapján kell meghozni”.

- 50 A megtámadott rendelet (16) preambulumbekzdésében a Tanács hozzátette:

„A vizsgálati időszak alatt láthatóan [az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésében megállapított] feltételeknek megfelelően működő [felperes] megváltoztatta a magatartását, amióta egyéni dömpingkülönbözetet alkalmaznak rá. Következésképpen megállapítható, hogy ez a [vállalkozás] már nem az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott piactgazdasági elveknek megfelelően működik, hanem külső befolyásolás alatt áll, és részt vesz a kivitel ár- és mennyiségi korlátozásában. Az is egyértelmű, hogy a [vállalkozás] tevékenysége jelentős állami befolyás alatt áll.”

- 51 Így kiderül a megtámadott rendeletről, hogy azon ténybeli alap, amelyre a Bizottság támaszkodott a piacgazdasági elbánás felperes részére történő elismerésekor, módosult az ideiglenes dömpingellenes vám kivétele után, azt követően, hogy a felperes részt vett a kínai ferromolibdén-termelők csoportjában.
- 52 Ha a felperes vitatja is a megtámadott rendelet (11)–(17) preambulumbekzdésében felidézett azon tények hitelességét, amelyeken a piacgazdasági elbánás visszavonása alapult, meg kell állapítani, hogy nem hoz fel egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely megkérdőjelezheti azok valóságát. El kell tehát vetni e megállapítást, és a megtámadott rendeletben megállapított tényekre kell támaszkodni.
- 53 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a piacgazdasági elbánás visszavonása csak a fennálló körülmények megállapított módosulásának következményeit vonja le a jövőre nézve. Amennyiben tehát ezen elbánás visszavonása csak *ex nunc* hatályú, egyáltalán nem jelenti a felperes megszerzett jogainak sérelmét (ebben az értelemben lásd a Bíróság 56/75. sz., Elz kontra Bizottság ügyben 1976. június 24-én hozott ítéletének [EBHT 1976., 1097. o.] 18. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-498/93. sz., Dornonville de la Cour kontra Bizottság ügyben 1994. november 30-án hozott ítéletének [EBHT-KSZ 1994., I-A-257. o és II-813. o.] 48. pontját).
- 54 Ami az arra alapított érvet illeti, hogy a piacgazdasági elbánás visszavonásának az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésében említett eljárás keretében kellett volna történnie, meg kell állapítani – amint azt a Tanács megjegyzi –, hogy e rendelkezés a dömpingellenes eljárás eredményeként bevezetett végleges intézkedések felülvizsgálatára vonatkozik. A felülvizsgálati eljárás célja ugyanis az, hogy a kivetett vámokat az e vámok bevezetését követően az eredetüket képező elemek megváltozásához igazítása (az Elsőfokú Bíróság T-7/99. sz., Medici Grimm kontra Tanács ügyben 2000. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2671. o.] 82. pontja), és rendszerint azzal jár, hogy azon végleges intézkedések bevezetését követően,

amelyek felülvizsgálatát kitűzte, vizsgálati időszak következnek. A felülvizsgálati eljárásnak viszont nem célja az e vámok eredetét képező tények felülvizsgálata, amennyiben azok változatlanok maradtak, mivel az ilyen felülvizsgálat valójában az alapjárás újbóli megindításából áll (lásd ebben az értelemben a Medici Grimm kontra Tanács ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 85. pontját).

- 55 A jelen esetben nem vitatott, hogy a Bizottság a végleges dömpingellenes vám bevezetéséhez vezető dömpingellenes eljárás befejezése előtt tudomást szerzett a kínai ferromolibdén-termelők csoportjának megszervezésére vonatkozó új elemekről. A Bizottság és a Tanács ezért jogosult, sőt köteles volt ezen új ténybeli helyzet következményeit az előzetes vizsgálati szakasztól kezdve levonni, mivel az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésében említett felülvizsgálati eljárás e tekintetben nem minősült megfelelő keretnek. Másfelől észre kell venni, hogy a felperes érve – ha azt el kellene fogadni – azt eredményezné, hogy elvárnák, hogy a Tanács az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megsértésével kiszámolt rendes érték alapján megállapított végleges dömpingellenes vámot vezessen be. Az ilyen következmény azonban nem fogadható el.
- 56 Továbbá amennyiben a felperes a védelemhez való jog megsértésével akar érvelni, meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet (12) preambulumbekkezdéséből és a Tanács által az ellenkérelemhez csatolt iratokból mindenképpen kiderül, hogy a felperesnek módjában állt kifejezésre juttatni észrevételeit azon következmények kapcsán, amelyeket a Bizottság a tudomására jutott új elemekből kívánt levonni. A felperes így nem hivatkozhatott a közösségi jog általános jogelvei által elismert és az alaprendelet 20. cikke által alkalmazott védelemhez való jog megsértésére (ebben az értelemben lásd a Bíróság C-69/89. sz., Nakajima kontra Tanács ügyben 1991. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2069. o.] 108. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-155/94. sz., Climax Paper kontra Tanács ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-873. o.] 116. pontját, valamint a Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 288–290. pontját).

- 57 Arra a következtetése kell tehát jutni, hogy a Tanács nem hagyta figyelmen kívül az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját, amikor az előzetes vizsgálat szakaszában visszavonta a felperesnek nyújtott piacgazdasági elbánást, és így nem lépte túl az alaprendelet által ráruházott hatásköröket.

Az első jogalap második részéről: az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértése

- 58 A felperes azt állítja, hogy a Tanács azért, hogy a piacgazdasági elbánás visszavonása érdekében és az ő termeléséből származó ferromolibdén behozatalára kivetendő határozottan magasabb dömpingellenes vám érdekében a vizsgálati időszakot követő tényekre támaszkodott, figyelmen kívül hagyta az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatát.

- 59 E tekintetben a Tanácsnak lehetősége volt megállapítani, hogy a vizsgálati időszak meghatározása és az azt követő elemek figyelembevételének tilalma annak biztosítására irányul, hogy a vizsgálat eredményei reprezentatívak és megbízhatók legyenek (az Euroalliages kontra Bizottság ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 74. pontja). Az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésében előírt vizsgálati időszak ugyanis különösen annak biztosítására irányul, hogy azon elemeket, amelyek a dömping és a kár meghatározása alapszik, ne befolyásolja az érdekelt termelőknek a dömpingellenes eljárás megindítását követő magatartása, és így az eljárás végén kivetett végleges vám alkalmas legyen a dömpingből eredő kár tényleges orvoslására.

- 60 Azt is figyelembe kell venni, hogy a dömpingellenes vám bevezetése nem valamely korábbi magatartás szankcióját jelenti, hanem a dömpingmagatartásból eredő

tisztességtelen versennyel szembeni védelmi és védintézkedést. A vizsgálatot tehát a lehető legaktuálisabb információk alapján kell lefolytatni, hogy meg lehessen határozni a közösségi ipar dömpingmagatartásokkal szembeni védelméhez megfelelő dömpingellenes vámokat (a Bíróság C-458/98. P. sz., Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ügyben 2000. október 3-án hozott ítéletének [EBHT 2000., I-8147. o.] 91. és 92. pontja).

- 61 Ebből következik, hogy az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése a „rendszerint” kifejezés alkalmazásával kivételeket enged a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információk figyelembevételének tilalma alól. Ami a vizsgálat által érintett vállalkozások számára kedvezőbb körülményeket illeti, a közösségi bíróság úgy ítélte meg, hogy nem lehet a közösségi intézmények feladata a vizsgálati időszakot követő időszakhoz tartozó elemek figyelembevétele, kivéve, ha ezek az elemek olyan új fejleményekhez tartoznak, amelyek miatt a dömpingellenes vám tervezett bevezetése nyilvánvalóan nem megfelelővé válna (ebben az értelemben lásd a Sinochem Heilongjiang kontra Tanács ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 88. pontját és az Euroalliales kontra Bizottság ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 75. pontját). Ha viszont a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó elemek – azon ténynél fogva, hogy az érintett vállalkozások fennálló magatartását tükrözik – indokolttá teszik a dömpingellenes vám kivetését vagy megemelését, az előzőek alapján meg kell állapítani, hogy az intézményeknek joguk, sőt kötelességük figyelembe venni ezeket az elemeket.
- 62 A jelen esetben – amint azt a fenti 48–51. pont megállapítja – a megtámadott rendeletből következik, hogy a felperes az ideiglenes dömpingellenes vám kivetését követően a kínai ferromolibdén-termelők csoportjában való részvétele következtében már nem teljesítette azon feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozásnak lehessen tekinteni. A Bizottságnak és a Tanácsnak feltétlenül figyelembe kellett vennie a vizsgálati időszakot követő időszakhoz tartozó ezen elemeket, amennyiben ezek figyelmen kívül hagyása nyilvánvalóan nem megfelelő végleges dömpingellenes vám bevezetéséhez vezetett volna, minthogy e vámot az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megsértésével kiszámolt rendes érték alapján határozták volna meg.

- 63 Ebből következik, hogy a Tanács helyesen alkalmazta az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdését, amikor figyelembe vette a felperesnek a kínai ferromolibdén-termelők csoportjában a vizsgálati eljárást követő részvételét, következésképp visszavonta tőle a piacgazdasági elbánást, hogy megelőzze a nyilvánvalóan nem megfelelő végleges intézkedések bevezetését.
- 64 Ami az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó kifogással összefüggésben arra alapított érvet illeti, hogy nem került sor az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján esedékes időközi felülvizsgálat keretében folytatott második vizsgálatra, meg kell állapítani – amint azt az 55. és 56. pont már jelezte –, hogy egyrészt a kínai ferromolibdén-termelők csoportjának megszervezésre vonatkozó új elemeket figyelembe vehették a végleges intézkedések kiszabása előtt, mivel az időközi felülvizsgálati eljárás nem minősült e tekintetben megfelelő keretnek, másrészt hogy tiszteletben tartották az eljárási garanciákat, amennyiben a felperesnek módjában állt kifejezésre juttatni az új elemekre vonatkozó észrevételeit. Az ellenkérelemhez mellékelt iratokból is kitűnik, hogy a Bizottság ellenőrizte a vele közölt információkat, amint azt a Bizottság kínai küldöttségének 2002. február 5-i faxüzenete is tanúsítja. Továbbá ismét figyelembe kell venni, hogy bár a felperes vitatja az Elsőfokú Bíróság előtt a megtámadott rendeletben felhozott tények hitelességét, egyetlen olyan érvet sem hoz fel, amely megkérdőjelezheti e tények tárgyszerűségét.
- 65 Az előzőekből következik, hogy az első joglap második részét el kell utasítani.
- 66 Mivel a felhozott jogalapok egyikét sem lehet elfogadni, a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 67 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 87. cikkének 4. §-a alapján az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik költségeiket.
- 68 Mivel a felperes pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját, valamint a Tanács részéről felmerült költségek viselésére. A Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második kibővített tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

- 2) **A felperest kötelezi a saját, valamint a Tanács részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) **A Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. november 14-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök